

Констатује се да су приступили оптужени Грујић Бранко, Поповић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин који су приведени из Окружног затвора у Београду, заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, пуномоћник оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић, те браниоци оптужених, адвокат Шалић Миломир за прво и шестооптуженог, адвокат Перковић Мирослав за другооптуженог и замењује адвоката Сташевић Слободана, те адвокат Ђокић Драган за оптуженог Кораћ Ивана, који се јавља и за адвоката Ђорђевић Мирослава.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, ја бих нешто процедурално. Обавештен сам од Бране Грујића да већ два, три дана му није добро и да има гушење, па је молио данас ако можемо, што оно каже човек, ефикасније да радимо. Он ће вероватно моћи издржати или има заиста неких проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да је сведок чије саслушање је предвиђено за данас преко Службе за помоћ жртвама и сведоцима затражио мере заштите, тако што би био саслушан под псеудонимом,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се за време одлучивања о мерама заштите, искључи јавност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћемо за овај део искључити, да напусте, па ћемо поново да вратимо јавност.

Констатује се да је публика напустила судницу.

Изостављен транскрипт у делу главног претреса који се односи на период од искључења јавности до сачињавања записника о одлучивању о примени посебних мера заштите сходно одредбама чл. 117-122 Законика о кривичном поступку који је објављен у «Службеном гласнику РС» под бројем 46/06 од 02.06.2006. године, ступио на снагу 10.06.2006. године.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслуша сведок под псеудонимом «Гама».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту има један папир са Вашим личним подацима. Да ли су тачни ти подаци?

СВЕДОК "ГАМА": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, нема неке промене, добро. Ви сте као сведок пред судом дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и казна затвора до пет година. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја ћу Вас замолити сада да прочитате ту заклетву што стоји испред наглас.

СВЕДОК "ГАМА": Наглас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК "ГАМА": Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок са личним подацима као у списима, упозорен и опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ дали свој исказ у Сарајеву прошле године, а давали сте исказ хашким истражитељима, па прво да Вас питам, да ли остајете при тим исказима које сте тада дали?

СВЕДОК "ГАМА": Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Обзиром да је суђење сада у присуству свих странака, ја ћу Вас замолити да укратко нам испричате оно што сте већ испричали, али

обзиром да ћу Вам рећи шта је предмет наше оптужнице, да покушате више да се фокусирате значи на ово што је предмет, уколико имате сазнања. А наине, оптуженима Грујић Бранку, Поповић Бранку, Славковић Драгану, Кораћ Ивану, Филиповић Синиши и Драгићевић Драгутину ставља се на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и ту су у питању три догађаја који су се одиграли у пролеће 1992. године на територији општине Зворник – присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић, 26.06.1992. године, а затим злочини у Дому културе у Челопеку и злочини на пољопривредном добру Економија и Циглана у периоду мај-јули 1992. године, па прво да нам кажете, да ли Ви познајете неке од ових оптужених и да нам после кажете да ли знате нешто о овим догађајима. Изволите.

СВЕДОК "ГАМА": Познајем Грујића, Поповића сам једанпут видео када сам тражио излазницу из Зворника, њега сам само једном видео. Ове друге не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друге не познајете?

СВЕДОК "ГАМА": Не, можда из виђења, али не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците нам, како познајете Грујића?

СВЕДОК "ГАМА": Па, Грујић је Зворничанин, као и ја, знамо се од малих ногу, знамо се све до почетка тих ратних збивања, пошто сам га ја виђао на улици, онако из стана или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте остали и после?

СВЕДОК "ГАМА": Или из болнице где сам био двадесетак дана у току рата, а више га нисам видео, а Поповића сам видео у току рата, негде крајем маја, када сам тражио пропусницу да изађем из Зворника и када сам одбијен да то, народна одбрана не даје, него МУП, односно СУП, тако сам њега само видео у ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви напустили Зворник?

СВЕДОК "ГАМА": Крајем маја, мислим 28., 29. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до тада сте били у граду?

СВЕДОК "ГАМА": До тада сам цело време био у граду и сведок сам свих тих збивања пре рата, у току рата, три пута сам био затваран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били, како видимо овде из Ваше изјаве и једно време у болници, је ли тако?

СВЕДОК "ГАМА": Био око двадесетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За то време, да ли сте Ви могли да излазите одатле, да ли сте излазили?

СВЕДОК "ГАМА": Па, једном нам је Аркан дозволио да изађемо, свако до свог стана и одредио рок од четири, пет сати да се вратимо. Онда сам искористио да одем до стана да видим шта ми је у стану. Наравно било је демолирано све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то месец?

СВЕДОК "ГАМА": То је, Аркан је био у Зворнику десетак дана, то је април месец, то је значи, негде можда, Аркан је дошао у болницу трећи дан после заузећа Зворника, тако негде можда 12., 13., приближно тај датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Април?

СВЕДОК "ГАМА": Да. А после тога када су ме из болнице, када сам ишао у притворе и враћао се, онда сам се враћао у стан или до комшије у стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А стан је био у граду?

СВЕДОК "ГАМА": Стан је у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте виђали Грујића док сте били у болници?

СВЕДОК "ГАМА": Видео сам га са прозора на улици, када је пролазио он. Имао је кућу ту близу болнице и крај болнице је пролазио на посао у општини. Тада сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он после тог 08. априла радио у Зворнику, на којој је он био функцији?

СВЕДОК "ГАМА": Ја мислим да је он био председник Кризног штаба или председник општине, ја мислим председник Кризног штаба, тада није било општине почетком тих ратних сукоба. Знам да је председник, командант града био Пејић, мајор Пејић, знам да је командант територијалне одбране био неколико дана, у почетку тих ратних сукоба Пажин Зоран, да га је касније на силу, како ли је, шта се догодило сменио Жућо, односно Војин Вучковић. После и Војин Вучковић није дуго био, па га је онда Бранко Поповић, односно Павловић, како се представио Бранко, Бранко Павловић се представио, односно да ли је Жућо био, он се и хвалио да је био командант, али после тога је територијалне одбране био Бранко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је њему право име Бранко Поповић?

СВЕДОК "ГАМА": А Бранко Грујић да ли је био председник штаба или је био председник општине, углавном био је један од водећих људи. Знам да је у међувремену исто био и командир полиције, односно МУП-а, СУП-а, тада се звало СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту једну листу са неким сведоцима који су исто под псеудонимом, па ако хоћете неко од тих имена да поменете, реците тај псеудоним, ако будете.

СВЕДОК "ГАМА": Рецимо, могуће овај псеудоним «К» да ће бити потребан. Знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За МУП сте рекли.

СВЕДОК "ГАМА": Да су још неки Зворничани који су у току рата били именовани на одређене функције одмах смењени, али Брано Грујић је остао цело време и касније у избеглиштву сам чуо од Зворничана, да је он још увек у општини и тако даље. Знам да је Мијић био начелник МУП-а, па је смењен са неким Пантелићем из Лознице и тако даље. Врло брзо се мењало то, два-три дана је једна команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте знали Јову Мијатовића?

СВЕДОК "ГАМА": Јову Мијатовића сам знао, он је био посланик у Босни и Херцеговини, у Скупштини Босне и Херцеговине, био је, ја мислим да је он пре рата, пошто сам ја био председник странке, истина опозиционе у Зворнику, имао сам често састанке са овим водећим странкама, са позиционим странкама, био сам упознат са тим предратним догађањима и мислим био је именован као неки председник општине, српске општине. Не знам да ли је он то место заузимао, међутим, био је кључна личност. Знам да се питао, радио је на «Глиници», питао се он и он председник Извршног одбора Ивановић за све. Мислим да када би мерио Грујића и Мијатовића, мислим да је Мијатовић имао већу важност од Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај, кажете, Бранко Поповић или Павловић, када сте тог човека упознали?

СВЕДОК "ГАМА": Кажем Вам, негде крајем маја, око 25. маја, чини ми се, крајем маја, када сам покушавао на све могуће начине да изађем из Зворника и онда у међувремену ми се жена разболела, добила је рак, званичну упутницу у болницу, али сада, треба јој пратња, па сам онда покушавао да добијем пропусницу и рекли су ми да одем у војни одсек, у ту територијалну одбрану. Тамо сам нашао мог познаника од пре рата, Косту Ерића који је радио ту и рекао, не, не, не добија се то овде, морате

тражити у МУП-у и тада је у ходнику био командант те територијалне одбране Бранко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је крајем маја?

СВЕДОК "ГАМА": Јесте, крајем маја, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим нешто комуницирали?

СВЕДОК "ГАМА": Не, Ерић је рекао, јелде команданте, не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте отишли по ту пропусницу?

СВЕДОК "ГАМА": Отишао у МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вам је то дао?

СВЕДОК "ГАМА": И онда су ми дали, прво су ме хтели да притворе, а онда је низа степенце сишао инспектор који ме је три пута пре тога ислеђивао и он је рекао ономе што ме је зауставио, личну карту, да чекам, пусти човека, дај му пропусницу, он ће се вратити, у противном, оде му имовина. Стварно ми је човек дао и ја сам добио пропусницу на четири сата да се вратим, за четири сата. У противном, оде имовина сва коју имам, као да дођем до Шапца, да платим болницу и да се вратим. И наравно, ја се нисам вратио. Ја сам преко Београда отишао у Скопље и тамо извадио пасош, пошто ми је истекао био пасош и отишао у Аустрију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са имовином?

СВЕДОК "ГАМА": Она је остала као и код свих осталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се враћали после у Зворник?

СВЕДОК "ГАМА": Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не више?

СВЕДОК "ГАМА": Па, не. Мислим ја сам свашта видео у току тих притварања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно о чему сте причали у болници и после?

СВЕДОК "ГАМА": Па, да, ја сам свашта видео и знао сам да, где ћу се вратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је увео те пропуснице, да ли Вам је то познато? Када сте Ви сазнали да уопште треба нека пропусница и да не можете да изађете?

СВЕДОК "ГАМА": Овај, па знате шта, када је у мене жена са унуцима, сином и снахом ишла у Београд, њима нису требале, син и снаха и унуци су отишли пре једно два дана него што ће избити рат, а жена је после тога отишла да их обиђе и њој није требала пропусница. Међутим, за мушкарце је требала пропусница за све мушкарце и онда ми је она рекла, отиђи са доктором Јелкићем, јер сам ја тада био у болници, а доктор Јелкић је био коптиран од те Привремене владе српске у некакав Извршни одбор, неки Кризни штаб. Он је сваки дан ишао у Кризни штаб, по два, три пута и када он пође у Каракају, отиђи ти у Кризни, узми пропусницу, да би се могао кретати по граду. Ја сам дошао да узмем пропусницу и мене су одмах ухапсили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био тај Кризни штаб?

СВЕДОК "ГАМА": Кризни штаб је био у Каракају, то је индустријска зона, од Зворника три, четири километра, био је у «Алхосу», на спрату и ја сам пошао у «Алхос» на спрат, а онда ми је један члан Кризног штаба, Поповић Свето или Сreto Поповић, нисам сигуран у то сада име, али радио је у пошти, који ме добро зна, рекао, па, знате, овде се не издају, доскора смо ми издавали те пропуснице, али се не издају, сада издаје МУП и МУП се налази у згради «Стандарда», отиђите у зграду «Стандарда» да Вам издају. Ја сам дошао, чак је онда и ангажовао један камионет са неким војником и у камионету је било неких пушкица, да ме повезе, пошто је то једно пола километра, километар, а ту има доста војске, каже, повези овог човека горе до «Стандарда» да добије пропусницу. И он ме је стварно преузео испред

портирнице. Ја на портирници дам личну карту и сада ту сам имао страшно провоцирања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сада, пошто мало је овако било доста збрда сдола то Ваше хапшење, Ви кажете и у истрази да сте три пута затварани, па бих ја сада Вас молила да хронолошки то поређамо. Значи, да одредимо време?

СВЕДОК "ГАМА": Ово је прво затварање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то се дешава, значи у априлу?

СВЕДОК "ГАМА": То се дешава у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

СВЕДОК "ГАМА": Отприлике десетак, петнаест дана, Богами више, петнаестак дана, Кула још није пала, петнаестак дана после првих ратних сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде то да видимо. Како то се дешава да Ви први пут будете ухапшени?

СВЕДОК "ГАМА": Ја предајем личну карту на портирницу код службенице која је и пре радила, она ме зна у МУП-у и она каже, сачекајте овде док проверимо Ваше податке. Сада ја чекам ту, то је фабрика обуће била, нова. По овом ивичњаку, овако једно десетак метара од мене је разне војске и униформе, углавном територијалци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је значи војска?

СВЕДОК "ГАМА": Ту је војска. Тамо видим у једној даљој, неке затворенике, протераше их овако са главама, али овако прођоше иза једне зграде. И добро, ја чекам. У међувремену долази Неђо Млађеновић, узима за раднике своје, чистаче улица, узима пропуснице и оде. Дође неки други човек, добије пропусницу, ја још увек чекам. Онда мени прилази та војска, нон-стоп круже вињаци, оне флаше вињака и један онако ми прилази са ножевима, подвлачи ми се под очи и каже, шта ти чекаш овде. Рекох, чекам пропусницу. Што ће ти пропусница, да бежиш у Тузлу, да тамо чуваш стражу у логору за Србе на стадиону, каква стража, рекох, да се крећем по граду. Е нећеш, онда један полицајац стоји ту, каже, немој случајно да би те овај, да би ја, не могу сада да кажем име, он мени зна име, отишао, са мном ћеш имати посла. И онда се опет мени подвлачи, вади нож, онако, знаш ти мене добро. Човече, не знам те уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у каквој униформи је тај?

СВЕДОК "ГАМА": Он, територијалне одбране, сиво-маслинастој. Има ту разних униформи, али та група која је била мени најближа, на ивичњаку су седели и тај што је ушао, он је попијан био и онда он мени каже, ја тебе знам добро, синоћ сам ти убио твог, и каже име и презиме, човека, ево овим ножем сам га заклао, тебе ћу данас, само док ја испијем флашу и тако даље. Ја сам се, толико је он мене уплашио да ја нисам знао да ја имам име, а то ми је први рођак стварно, име и презиме када ми је рекао, ја сам се онако изгубио. Мени каже онај и он се врати поново да пије. Мени сада каже онај милиционер, повуци се мало иза ове портирнице, да не би будала једна, јер је и полицајце он псовао и претио, да те не види, пусти, каже, мани. Тако се ја и повучем. У међувремену долази иследник из МУП-а и каже, морате поћи са мном, имамо неке информативне разговоре са Вама, па ћемо видети за пропусницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тај зове?

СВЕДОК "ГАМА": Тај дечко се зове Ђокић, али му ја не знам тачно име, знам му оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, због овог исказа.

СВЕДОК "ГАМА": Отац му је Драго, био саобраћајни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где Вас он сада води?

СВЕДОК "ГАМА": Он мене сада води у управну зграду «Стандарда» на саслушање. Показује ми, зна он мене, седите и тако фино. Ево ми имамо овако неке разговоре са Вама, ево овако док чекамо главног инспектора. Погледајте мало ове слике, избаци једну хрпу слика. Сlike су са неких предизборних тих скупова, углавном, СДА скупова, има разних људи и каже, кога све познајеш од ових људи. Ја њему кажем, ја нисам у тој странци, ја сам опозициона странка тој странци, али неке људе знам. Ево кога хоћеш, кога не знам не знам. Тако смо мало провели око тога, док није дошао главни инспектор. Главни инспектор је био и пре инспектор у МУП-у, Чедо из Власенице је родом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај Остојић можда, о коме сте причали?

СВЕДОК "ГАМА": Остојић Чедо, тачно, Остојић Чедо, долази, мене зна. Он је исто тако, иначе био професор у некој средњој школи, образован човек, врло лепо са мном причао. Интересовало га како «зелене беретке» силазе са Кула града, знам ли ја, да ли имају неки тунели, да ли су се могли за тај период направити неки тунели, каже, они се мало-мало појављују, што је немогуће. Ја сам рекао да је немогуће, у том смислу. Онда, натерао ме је, овако по свом сећању нацртај како изгледа тај горе град. Ја сам тако и напиши изјаву и тако. И ја сам то цртао, почео писати изјаву, не знам шта ћу да пишем. Шта напишем, ја тако згужвам и бацим. У међувремену је ушао један полицајац, ударио ме, нешто као фол, ја сам њему сметао док он прође до ормара и наравно, пукао мене два-три пута пендрекком и каже, пођи са мном. И доле ме сада води у једну салу, обућарску, где неке људе муче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК "ГАМА": Међу њима је и онај који је мени претио, они територијалци. Тада сам се највише уплашио, када сам видео онога који је мени рекао да ће ме заклати. Тамо су била једно три, четири човека, на неким клупама, овако, причвршћене нечим, ножем се запара. Један је чак носио со, па то солио, па то вриска, галама и ја сам ту био две, три минуте. Имао сам дојам касније када сам се пресабирао, то је да се ја уплашим, да бих ја горе дао неку изјаву, која се од мене тражи, која, уствари, стварно не постоји, стварно није могуће да неко направи тунел са такве висине, таквим стенама у град и тако даље. И после тога ме је вратио. После тога, инспектор Остојић је дошао као да ништа није било. Ми смо даље наставили те приче и ја сам остао при томе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико траје то привођење?

СВЕДОК "ГАМА": Па, то траје до предвече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вас пустили кући?

СВЕДОК "ГАМА": Нису, онда су ме спустили доле у, спустили су ме где чистачице убацују метле испод степеништа има нека оставица, ту сам преноћио и ујутру треба да, имаш да даш изјаву код војске, код територијалаца. И тада сам онда отишао код Жуће и Жућу сам ја пре тога виђао врло често испред болнице, дође мало-мало, па се пење на Дом здравља. Дом здравља је имао раван кров, па гледао према Кули граду. Овако мало човек искомплексиран са пиштоља у жутим корицама и тако глумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК "ГАМА": И представио је се директору болнице као капетан Савезног СУП-а. Жућо плав човек, низак, са качкетићем, два пиштоља, жуте футроле. Зна се ко је Жућо. Жућо је ведрио и облачио по Зворнику са својом формацијом. То је била једна од најјачих формација. Било је ту десетак, петнаест формација, Аждаје, Душан Силни, имају, овај што је мене, рецимо, хтео да закоље каже, ја њему кажем, војничке

нисам ја тај да идем, нисам ја војник, ја сам четник, ја се дичим што сам четник, четници, не знам ови, четници они, Пусулини четници из Растошнице, то су биле формације, десетине, петнаест формација, не знате више како ко кога назива, Антићевци, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажете, сада овај Вас води код Жуће?

СВЕДОК "ГАМА": Код Жуће и Жућо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где седи тај Жућо?

СВЕДОК "ГАМА": У «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у «Алхосу»?

СВЕДОК "ГАМА": Не, ја сам био у «Стандарду», ја идем у «Алхос». И Жућо је, врло кратко са мном разговарао, доводи мене полицајац и каже, доводи вам овог сведока. Какав сведок, каже, то је, како он мене назва, као велика зверка, тај ће мени да пропева и тако у том смислу. И он мене сада пита, хоћу ли ја да спасим свој живот и живот свог народа који се горе одметнуо на Кулу. Ви то можете да урадите, како ја то могу да урадим, питам га ја. Ви сте утицајан човек, Ви можете отићи горе, преговарати са њима да Вам предају оружје, па ћемо све то пустити, и жене и децу, ако има и њих, сви могу да оду, ово, оно. Ја њему кажем, знате шта, ја пристајем, али прво ја не припадам тој странци и ја сам за њих одметник, нисам уопште у граду, јер сви ти који су знали шта ће се догодити, они су на време отишли. Ја сам за њих одметник, Ви како хоћете, али мислим да од тога нема ништа. Па, онда, како толико хиљада људи, «зелених беретки» да се скупи на тако малом простору, па знају ли они. Ја сам онда можда и погрешно и рекао, знате шта, ја сам убеђен да ту нема ни стотина, ни две, три стотине, а камоли две, три хиљаде људи. Онда је он на мене дрекнуо и рекао, водите га, поново се видимо. Уствари, да ли је тиме, шта сам ја на њега оставио такав утисак, ја не знам, он је рекао, водите га и поново се видимо. И они мене поново врате код Остојића и Остојић ме, то је већ други дан увече, пита, па где си до сада спавао, стан ми демолиран, ја сам у болници ових двадесетак дана био, петнаестак дана, кажем, па немам где него у болници и они ме стварно врате пред болницу. То је било прво затварање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било пре пада Куле града?

СВЕДОК "ГАМА": Пре пада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно друго?

СВЕДОК "ГАМА": А оно друго, оно друго затварање је било мислим после пада Куле града. Била је једна, сваки дан се морао слушати радио. Слушали смо Радио Лозницу, јер Радио Зворник тада још није био профункционисао где су била разна обавештења, где се морало знати да се изврше одређене обавезе. Па се на пример, одреди се рок, до тог и тог датума си морао платити комуналије, то је струја, вода, оно све што иде. Ко не плати, биће исељен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чија су наређења?

СВЕДОК "ГАМА": То су саопштења Кризног штаба. То су саопштења Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ сада почетак маја?

СВЕДОК "ГАМА": То је крај априла, није, 26. априла је пала Кула град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, а то Ваше друго привођење, да ли је оно било после пада Куле града?

СВЕДОК "ГАМА": Не, то је било два-три дана после тога, врло кратко, можда четири, пет, два, три дана и онда је било да су директори дужни доћи на састанак у салу Скупштине општине ради продужетка рада фирми, неке фирме ће се затворити

да се саопшти, неким ће се дати принудни управници и тако даље, онда да су сви мушкарци дужни доћи да се пријаве у МУП, да су сви запослени дужни доћи на радна места, то је била највећа грешка, то су људи дошли и скоро сви страдали. То је било овако, Зворник је наједанпут био пуст, наједанпут у тим данима Зворник опет постаје оно жив град. Зворник је иначе јако жив град. И наравно, људи долазе да се пријаве у МУП и ја идем да се пријавим у МУП, јер су ми саопштили да моја фирма неће више радити, тако да нисам ишао на тај састанак, али сам ишао да се пријавим на МУП и када сам дошао да се пријавим, мене одвајају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где одлазите, опет тамо?

СВЕДОК "ГАМА": Одлазим у МУП, не, сада се МУП преселио у град, сада се преселио у град и мене одвајају тамо у двориште и одвајају још једнога момка, Слиповца, овако један дечко и поново се ја нађем код Остојића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сада у канцеларијама?

СВЕДОК "ГАМА": Не, не, Остојић је доле, још му је служба била доле. Не, ту, ту горе на трећем спрату, ту. Сада он мени каже, знате шта, баш ми је криво што се поново видимо, али неко стварно тражи, неко има нешто против тебе, јер ми се добро знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко има, шта има против Вас?

СВЕДОК "ГАМА": Сада он каже, знате шта, ми знамо да ти ниси припадао тој странци СДА, али си био, имао си утицаја да помогнеш у наоружању муслиманског народа. Е сада ако Вам то ја испричам, Ви ћете онда открити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате.

СВЕДОК "ГАМА": На који начин, мислим, на који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не морате.

СВЕДОК "ГАМА": Ја сам му рекао да то стварно не долази у обзир, можете провеерити како год хоћете, али да стварно нисам имао утицаја. На крају крајева, те су две фракције у СДА биле и завађене, више не знаш којој фракцији би помогао. Утом је код Остојића навратио сведок «К», овај сведок «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте и Ви?

СВЕДОК "ГАМА": Да, навратио. Он је ту исто радио. И када је мене видео, шта ћеш ти ту, кажем, ето, поново ме саслушавају. Ма, каже, опсовао нешто, каже, хајмо ми код начелника. И тада сам знао да је тај Мијић промењен, јер до тада се чуло да је био Мијић. Тада је дошао неки Пантелић из Лознице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то, када сте Ви други пут затворени, већ је Пантелић?

СВЕДОК "ГАМА": Јер ја сам тог човека видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај «К» није више?

СВЕДОК "ГАМА": Па, ето, каже мени овај сведок «К», није више тај, сада ћу ја тебе. Стварно он мене, каже, ја ћу причати, немој ти ништа рећи. И сведок «К» са мном у канцеларију начелника, каже, знате шта, овај човек стварно није ништа крив, цаба га малтретирају тамо. Човек га слуша и гледа и каже, ако ти кажеш тако, води човека кући. Сведок «К» стварно мене у ауто и кући и каже, извини, ја сам нека важна функција, али нисмо, ја напуштам службу, али ако ти нешто затреба, мислим да ћу имати увек утицаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Пантелић?

СВЕДОК "ГАМА": Пантелић је само рекао, ако је тако, ако је тако, овоме сведоку «К», ако је тако како он прича, води човека кући и онда мене сведок «К» води кући и успут ми прича да је и он разочаран оваквим стањем, да то није тако требало бити и тако даље и рекао ми, када год ти шта затреба, покушај ступити у контакт са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тада су Вас пустили?

СВЕДОК "ГАМА": Тада су ме пустили поново да се вратим у болницу и он ме је довезао у болницу. У болници ме чека сада изненађење, они где сам спавао, кажу, богами, овде говори се да је болница пуна екстремиста и каже, то се отприлике и на тебе мисли, каже, када дође сада директор, а директор ове болнице је други, био је Јелкић, сада је дошао Миленко Шупета и каже, видећеш када дође Шупета, он ће ти рећи да мораш напустити болницу. Стварно увече ето Шупете и каже, знате шта, стварно ми је непријатно, али видите Ви, стално Радио Лозница понавља, зворничка болница је пуна екстремиста, боље Вам је, идите Ви кући, а ако немате где. Немам где, рекох, код мене је била команда тог одреда «Душан Силни», то је био урнебес шта су направили, имао сам касније са њима и сусрет случајан. Па, кажите комшији и оно. Ја сам онда, немајући где, пошто је то био мрак, отишао у подрум где смо прву ноћ бомбардовање дочекали, изврнуо сијалице и завукао се у један крај и спавао. Онда ујутру се попео у стан да видим шта ми је са станом. Стан сам затекао, однекле музика, велики је то стан, свирала је. Ја сам пошао, а то је, једва су се врата могла отворити. Све живо је побациано, све залихе шећера, кафе, колача и тако даље, све је побациано, уништено. Неке гарнитуре кожне исечене на сваки милиметар. По зидовима какве су пароле, написане и добијем ја дојам, мало мало па «Душан Силни», па потписи, командант Илић Милан. Али ја сада чујем, музика тамо свира и ја мислим да је тамо неко. Не смем тамо да одем, онако се укипио усред стана. Идем да видим, ко је тамо. Ја тамо, транзистор сам свира и ја прилазим транзистору, забатам ноге онако кроз оно, да не би наишао на какву бомбу исто, да угасим транзистор. У томе је неко иза мене почео да ломи онај, све што је побациано. Ја се окренем, један високи човек у црногорској капи, маскирним униформама, маскирној униформи, и каже, извините, каже, ја само да узмем оружје, Ја сам тек онда видео да ту има некаквих бомби, аутомат, неки крвави комбинезони. Ја сам то тек тада видео и ја кажем, па, шта ми ово урадите. Мама ми, нисмо ми, овде је била команда «Душан Силни», каже, ми смо само ноћас преноћили. И сада ја када сам чисто свој стан, почео чистити мало стан, увече одем до комшије у други део зграде где су били претежно српски станови, да преспавам, ја сам нашао хиљаде поцепаних слика. Била је понека моја слика. Можда две, три слике где су са страначких скупова цепали и писали су то, извините на изразу, али то је срање и онда исцепа, али нађем ја један папир, међу више папира, нађем папир и на том папиру је оптужница Општинског суда из Шапца за крађу беле технике, веш машина и којешта и оптужује се и осуђује Милан Илић, управо тај командант одреда «Душан Силни». Ја сам то сачувао, ту имам, тако да сам онда схватио, уствари, ко су команданти «Душана Силног», то су, уствари, затвореници, из Србије дошли, дрогераши. И трећи пут, ако Вас још то интересује, трећи пут је то било у мају, па тако негде, можда 10. мај, тако нешто, прва половина маја. Ја сам звао жену из Београда да се врати, ја сам био стан очистио, средио, сваки дан чистим стан, а онда код комшије спавам. Све оно што је било, очистио, побацио и било какви папири о страначким активностима све побацио, почистио стан и жену зовем да се врати из Београда, да дође у Зворник. И она стварно сутрадан долази, негде око десетак сати и само што смо ми кафу попили, неко куца на врата. На вратима два полицајца, наоружана аутоматима. Онај мали инспектор Ђокић и каже, извините, ми смо добили задужење да претресемо Ваш стан. Изволите и сада срећом да је у мене жена била ту, то се знало, то сам чуо. У тим претресима се знало, извршити претрес да ти потуре метак, само метак да кажем, па где ти је оружје тако да човека пребију или убију због као, дај оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А прва два пута када сте привођени, није била жена у граду?
СВЕДОК "ГАМА": Није, она је била у Београду. Већ сам ја све заглавио, она ми је рекла, иди са Јелкићем, узми и ја тако пошао да узмем са Јелкићем пропусницу и заглавио у затвору. И онда је она са инспектором Ђокићем и једним полицајцем редом све, теписи се дизали, одвртали лустери, они аспиратори, померало се све живо, иде детаљан претрес. Тај претрес је трајао једно три, четири сата, а овај полицајац је седео са мном у дневном боравку и нису ништа нашли. Нашли су, уствари, један списак, један списак у једном нотесу где сам ја као тада председник те странке опозиционе, звао на промоцију одређене личности, па ми је изгледа била срећа што сам првог на списак ставио зворничког попа. Ето једино су ми то нашли. Иначе, било је неких докумената које сам ја побацао. Ја сам сада мислио, у реду, ништа. Е онда Ђокић каже, Ви ипак морате ићи са мном да дате исказ војсци. Од Вас војска тражи сведочење и он је послао двојицу полицајаца и ми кроз град пођемо. Тада је полиција, тада је полиција била, тада је он мене довео у хотел «Дрина» зворнички, а полиција је била где је полиција. Међутим, ту је био и овај, опет главни инспектор који је Ђокићу рекао, немој га задржавати, води га одмах у Каракај. у војску, да да исказ војсци. Сада са њим седам и чекам да идем у ту неку војску. Он на оној једној петљи у Каракају сврати мене у Техничку школу у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај полицајац?

СВЕДОК "ГАМА": Тај полицајац, не, не, овај инспектор Ђокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инспектор?

СВЕДОК "ГАМА": Да, да. Он је у цивилном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сада то у школи, шта је то у школи?

СВЕДОК "ГАМА": Откуд сам ја знао да је школа, то је Техничка школа у којој су биле машинске радионице, где су затвореници. Нисам ја знао да су ту затвореници, већ сам мислио да идем војсци да дам исказ, тако ми је рекао. А он мене уместо војсци, то је била већ ноћ, знам дневник се гледао, ту онај хотел, војска и полиција гледају дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у хотелу «Дрина» ко је био? Кажете, и војска и полиција?

СВЕДОК "ГАМА": И војска и полиција, они су тада гледали дневник и оно како где напредују територијална одбрана, то врисак, пуца се, једна стравична атмосфера. И тај Остојић каже овоме да ме не води да дам исказ војсци, каже да се не зауставља ту, нека иде одмах да да исказ и кажем Вам, мене овај сада свраћа уместо војсци, свраћа ме пред Техничку школу. Пред Техничком школом, уствари ја не знам, већ је то мрак, само једно мало светло гори, један стражар пред Техничком школом, полицајац и он доводи мене и каже, примите човека. Он мене води у једно предсобје, јака светла, два, два резервна полицајца, они су већ били старији људи овако, повеликих трбуха. Каже, скидај се. Ја сам се почео скидати, каже, све, све скини. Скинуо опасач који држи пантале, скинуо пертле, а ту је седео овако један везан за столицу, модар, испребијан. Ја још увек не знам да има затвореника, него је само у тој просторији која је јако осветљена, један везан за столицу, сав модар и крвав. И сада ја кажем, то значи ја идем на столицу од овога, то сам већ сам себи био пресудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ту од људи који Вас примају, овај што доводи, полицајац?

СВЕДОК "ГАМА": Ђокић ме доводи, предаје ме полицајцу, полицајац ме води, два полицајца ме сада. Ја те људе, то су неки резервни састав полиције, крупни људи, старији људи, нису редовни полицајци, људи од 40 година и мене свлаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они?

СВЕДОК "ГАМА": Свлаче, да свучем све са себе, пертле, да оставим сва документа ако имам. Нисам ништа ни имао, јер мене су ухватили после пијења кафе, нису ми дали ни да се обучем, такав сам дошао, хладно. Ја сам се био уплашио да ћу ја овако доживети, јер овај је био модар и крвав, да ће и мене тако везати, да је то то, да то, међутим, у другој просторији, то нисам знао, пуна хала затвореника, не чује се ништа. И сада сам ја то све свучао, онда је мене тај један рмпалија, отворио врата и гурнуо сада у једну халу и сада са тако јаког светла, ја улазим, а то је већ мрак, то је девет, десет сати ноћу, нема уопште светла, ја сада онако стао, не знам где ћу. Почео сам да се окрећем да видим где је зид, да дођем до зида. И тек чујем тамо неко из мрака виче моје име, дођи вамо. Мало када су ми се очи привикле, ја видим уза зид црни се ред, седе људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та просторија?

СВЕДОК "ГАМА": То је једна хала, па, једно можда 40 пута 15, велика хала, техничке радионице машинске техничке школе. Није било више машина и ту седе људи и ту су онда била двојица, тројица Зворничана. Оно остало је углавном су били људи који су радили у Београду и живели су на подручју Калесије и тамо даље и који су се враћали на посао у Београд, на мост, односно у Каракају, ту су били од тог Репића, углавном он је држао ту барикаду на том делу, Тузла-Зворник, он је држао код једне кафане барикаду и он је те људе хватао и убацивао ту у затвор. Углавном су били, мало је било, три, четири Зворничанина, ја сам свега ту познао мислим, три, четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то људи у цивилу или у униформи?

СВЕДОК "ГАМА": Сви у цивилу, који су пошли, као и ја што су мене ухватили. Рецимо био је Авдибег Дундул, 70 и нешто година, 74, 75 година, стар човек, који је био на Голом Отоку. Био је и он, ето, заточен зато што је ето угледан Зворничанин, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту људи повређени или изгледају нормално, како?

СВЕДОК "ГАМА": Сада, то ја нисам ништа знао до ујутру. Пришао сам ја овом једном Зворничанину, он ми је дао онај, имао је једно мало парче ћебета, иначе није било ћебади, на бетону се седело. Њему је један стражар, причао ми је за тог стражара, дао, зна га са радног места, дао му је неко парче ћебета и он ми је дао и ја сам седео тако и тако сам и заспао, како сам заспао. Али пре него што ћу заспати, након један сат, долази полицајац у салу и каже, новоприспели нека изађе у ону светлу просторију. И ја излазим. У тој светлој просторији није било више онога што је везан и седам на столицу и оборио главу преда се. И долази сада један полицајац и каже, па, директоре, зашто и Ви ту. Ја подигнем главу, један мој радник коме сам ја рекао, иди и ти у резервни састав полиције, држите те страже по селима, немојте да вам неки екстремисти да вас заваде, јер је ту било мешовитих тих стража. Знао сам да је честит дечко, писаћемо ти позитивно, немој долазити на посао и он је тако и заглавио у полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као резервиста?

СВЕДОК "ГАМА": Као резервиста и сада дечко плаче. Слободане, Остојић Слободан се зове, немој да ти други стражари примете да се знамо, тако се догодило. Па шта Вам могу помоћи, само јавите жени и деци. Иначе, када се одведу, више нико не зна где је ко, нити ко сме изаћи да тражи. Ви можете проћи за двеста метара, вас зауставити пет, шест банди, ови вас пусте, ови вас ухвате, овима платиш, следећи те ухвате, мислим то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте схватили тај Слободан Остојић, шта он ту ради, у том затвору у школи?

СВЕДОК "ГАМА": Он је ту сада стражар и он је дошао да узме мени податке и он узима мени податке, дао ми је цигарета и дао ми је једно ћебе. Рекох, немој да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви га молите да обавести жену?

СВЕДОК "ГАМА": Да обавести у мене супругу, како би супруга, евентуално, могла наћи некога у Зворнику да сада покуша мене извући. И он је збиља, мада је то било за дан, он је нашао канал, када иду затвореници да пљачкају куће, да товаре одређеним људима којим треба намештај, те банде су ишле и рекле, ову кућу, за овај камион, то је моје. И онда иду затвореници да товаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК "ГАМА": Ови затвореници из Каракаја. Иду да товаре и онда води их наравно полиција. Слободан је искористио прилику да оде са њима и да ми јави супрузи. Она је сазнала и она је онда послала, уствари, донела ми мени џемпер, јер ја нисам имао ништа, само кошуљу, донела ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она лично донела или?

СВЕДОК "ГАМА": Она донела пред затвор, није она знала, није ни она знала где иде и шта иде, али је дошла и опет је срећа, наишла на Слободана и Слободан је то све примио и дао ми је средства за умирење, дао ми џемпер, дао ми цигара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава?

СВЕДОК "ГАМА": То је дан, два, после мог затварања. Он је одмах успео да ми јави. И сада ја сам ту неколико дана, пет, шест дана. Ми смо се страшно бојали, јер међу нама су била затворена два српска, један територијалац из Пилице и један Шешељевац, Саша, неки Саша из Новог Сада, био је крупан човек, каратиста, а он се фалио међу нама, то је касније и тачно било, како је побио, хтео је да освети неког Игорa, па је са неком женом Аркановком и још неким другом у кафани у Ковиљачи, у по пића рекао хајмо ми у Зворник да побијемо толико Муслимана, зато што нам је Игор или неки што је погинуо. И стварно дође у Зворник, на једно подручје које се зове Баир и убију ту четири, пет људи, безвезе, нашли, убили једног брицу, убили једну жену, убили једног Хрвата, не знам, мислим, оно кога су нашли у кућама и неко је њих потерао да их ухапси. И били су их ухватили, све је то нама причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Саша Вам то прича ту?

СВЕДОК "ГАМА": Да, а били су их ухапсили, али су дошли Шешељевци из «Алхоса» и одвели их, пустили да беже и они су бежали преко пружног насипа, нова пруга Зворник и он се оклизне низ насип, падне и њега поново ухвате, а ово двоје побегне и сада њега су поново са нама у затвор и ми смо свако вече чекали када ће Шешељевци доћи да га ослободе, а зна се када они упадну, шта се догађа. Иначе, сваки сат, двадесет минута, улази група и нас је било тада око седамдесетак и онда, безвезе, али отприлике сам ја видео, онај ко је имало начет, било је ту доста људи, било је људи непокретних, било је људи који нису могли да седну од батина, било је крвавих, било је, нити се переш, нити ишта, ко је отприлике начет, поготову млад и модар, он углавном и настрада од те групе која улази да обиђе затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко ту сада улази?

СВЕДОК "ГАМА": Улазе, ја не знам ко су, те брадоње, те шеширџије, те и сви ми се бојали да будемо близу врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они улазе?

СВЕДОК "ГАМА": Међутим, није било правила да дохвате онога ко је код врата, него обично ко је највише, ко је модар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су та врата закључана?

СВЕДОК "ГАМА": Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то отвара, како?

СВЕДОК "ГАМА": Имају, била су једна врата, тамо где смо добијали храну од дворишта од потока. Хоче, ту они прођу, а овамо као милиција чува и онда се само љуте, како су могли проћи. Мислим, то је било овако мало наивно. Ми смо се тог Саше страшн бојали и Шешељеваца, да не дођу, да не направе масакр, јер каже у «Алхосу» су, тако када су га ослобађали, све оне друге затворенике побили, а њих троје пустили да беже и ја сам био тамо, три, четири дана. Сада, да ли је моја жена успела некакву везу направити, мада није ту било веза, да ли је, ја мислим да је она ипак успела наћи сведока, односно сведока «К» који је био утицајан. Али мени је била срећа да су мене и једног економисту Хазима Узуналића из Зворника и мислим још једног човека, Хаџиавдић се звао, извели на саслушање, јер после тога су ти затвореници, један део тих затвореника поново отишао у Економију, а пола је, више од пола се помешала са групом од седамсто и нешто који су дошли са подручја Бијелог Потока, који су сви касније побијени за неколико дана. Углавном нас двојица, тројица смо остали живи, отишли смо на саслушање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та нека половина маја?

СВЕДОК "ГАМА": То је, то је већ друга половина, то је већ око 20. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Ви ту боравите неко време?

СВЕДОК "ГАМА": Да, то је већ око 20. маја, јер ја ћу још, након неколико дана, можда и 25. мај, можда већ и 25., ја ћу након два, три дана изаћи из Зворника. И ја сам отишао на саслушање код капетана Црног, тог што ме војска тражи и он ме сада питао за некакве карте. Пред собом је имао карте и каже, да ли су то Ваше карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вас тај капетан саслушава?

СВЕДОК "ГАМА": У «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхосу»?

СВЕДОК "ГАМА": Да, ја сам рекао, нису. Ја сам на разне начине доказао, нити је мој озолит, нити и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Црни?

СВЕДОК "ГАМА": Касније, ја сам, пошто сам то свашта преживео у избеглиштву интересовао ко је. Он је био изузетно коректан. Он је глумио само строгог човека, ради оних полицајаца који тамо стражаре, удара палицом по столу, а уствари ништа, никога не туче и то је мени један Зворничанин рекао, ако дођеш код њега, немој се плашити, јер много галами и лупа палицом о сто, а добар је човек. Стварно је тако било. А то је касније сам сазнао да је то Китановић, био је командант касније за обуку српских специјалаца у Дивичу. Дивич је насеље које је прво исељено, јер је то било изузетно подручје згодно за обуку специјалаца. Ту је вода, језеро, стрме стене за пењање, ту је и Кула град, ту су спортски терени и тако даље и онда је Дивич је први био који је очишћен. После тога је Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је он после постао, то сте Ви сазнали када сте изашли?

СВЕДОК "ГАМА": Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте сазнали када сте изашли из града, да је он то постао?

СВЕДОК "ГАМА": То сам ја сазнао да је он постао командант, када сам изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту, тог дана када Вас он испитује, шта је он?

СВЕДОК "ГАМА": Он је војно лице, он је капетан Црни, тако сви кажу, ја сам капетан Црни. А он је Китановић, касније сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то војска? Да ли је то ЈНА, питам војска каква је?

СВЕДОК "ГАМА": По њему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК "ГАМА": По њему сам могао да закључим да је он официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које војске?

СВЕДОК "ГАМА": Па, како бих ја могао знати које војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

СВЕДОК "ГАМА": Мислим, права војска, имао је чин, оно, прави официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он Вас испитује?

СВЕДОК "ГАМА": Био је уредан, врло уредан, врло коректан. Ко год ме питао, када сам му рекао, мислим, није инсистирао, није, а знао је да када пређе на друго питање да лупи, то је само давао знак оним стражарима, као туче људе које саслушава. Ја сам касније сазнао да је он тај, мислим, он је овако, за мене био од тих иследика најкоректнији. Ето то је моје то треће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он Вас ту испитује?

СВЕДОК "ГАМА": Он је испитивао када није имао шта и онда је позвао војника, водите овог човека, предајте га полицији и мене су стварно из «Алхоса» повели и мене води војник низа степенице. А одоздо иду два територијалца. Е сада, ако су они код капетана Црног, то су били територијалци, онда је и он био некада територијалац, али овај је био у фином оделу, официра, оног правог официра, официра у војсци коју сам ја служио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та два територијалца, иду где?

СВЕДОК "ГАМА": Додуше, горе има више просторија на спрату «Алхоса». Иду два територијалца и каже, где ћеш са њим, а мене води, да ме изведе, да ме преда у двориште полицији. Каже, да га предам полицији. Ама, пусти га мени, тако ти леба, и то је рекао леба, екавски и он је мене нечим ударио. Ја сам се одмах ошамутио и пао. Сишао сам уза степенице на приземље. Колико сам ја ту био без свести, ја не знам, ја се само тога сећам. Када сам долазио себи, као ја се гушим у некој бари, али све знам, у себи кажем, ти си добар пливач, како се можеш угушити, а гушим се стално. А када сам уствари дошао к себи, они су по мени пишали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти територијалци?

СВЕДОК "ГАМА": Ти територијалци, они су по мени пишали, да ја дођем к себи и онда онај полицајац каже, псује он њима, како ћу га сада овако инспектору оваквог. Каже, нека се опере. Ја сам се на чесми тамо опрао и дошао Остојићу поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет ту?

СВЕДОК "ГАМА": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхос»?

СВЕДОК "ГАМА": И каже сада идемо да претресемо викендицу, да видимо шта има у викендици, па ћемо видети. И наравно опет са два полицајца идем и сада се претреса викендица сва, све просторије и тако даље и када стварно није ништа нашао онда су по ракију попили и каже, ово је сада моја добра воља да те пустим да идеш у стан, али из стана нема маћи, док ти ја не кажем. Још ми је рекао, доћи ће новосадска телевизија, иначе тамо је новосадска телевизија била присутна углавном. Највероватније ће неко са тобом репортажу правити, да нам будеш на услузи. Нормално, ја сам рекао, у реду. Ја сам био још дан, два и онда сам почео, када сам видео све шта је и како је, почео тражити те могућности да изађем. Жена је добила званичан налаз да има рак, јер сада треба у болницу. Сада се враћам на оно да сам дошао у МУП, да сам отишао у територијалну одбрану да добијем пропусницу, да нисам могао, отишао у МУП и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте нешто о Вашој жени, док сте Ви затворени тих неколико дана и њеним контактима. Шта Вама жена када Ви излазите прича? Ко је Вас спасао, зашто?

СВЕДОК "ГАМА": Она каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је она ишла?

СВЕДОК "ГАМА": Успела је и сведока «К», али је ишла и код Бране Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код тог трећег затварања?

СВЕДОК "ГАМА": Да, Брано је, она ми је рекла тако, се зачудио откуд то ја у затвору и рекао је, ја ту не могу ништа помоћи, има људи који чекају по месец и више дана да дођу на ред на испитивања, али ја ћу, тако ми је она рекла, ја морам пренети њене речи, али ја ћу покушати да гледам да он дође што пре на ред и сасвим је могуће, ја сам био свега два, три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када она то иде, да ли је то одмах када је овај то јавио?

СВЕДОК "ГАМА": Она када је мени донела џемпер, када је видела где сам ја и када ме је лоцирала, рекла где је и за та два, три дана, збиља, ја сам отишао на саслушање код капетана Црног и захваљујући томе, нисам се вратио ту. Тада је дошло тих седамсто и нешто који су нестали. Значи, вероватно и ја бих нестао негде, ето, дакле, случај околности да буде мој службеник полицајац, да обавести жену и да она, ето, она је интервенисала и код сведока «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истом том приликом?

СВЕДОК "ГАМА": Том приликом, она је лутала по граду, тражила и он је рекао да ће помоћи. Е сада, ко је помогао, вероватно можда је Грујић на том Кризном штабу молио да будем саслушан, што је добро да сам тако остао, а можда је и сведок «К», ја то не знам, али углавном ја сам после поврата са викендице, Остојић ме је оставио у стану и рекао не мрдај и нисам мрдао док нисам дошао да му поново тражим да идем жену да сместим у болницу, када је он рекао у реду, ево ти четири сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте дефинитивно изашли?

СВЕДОК "ГАМА": Када сам дефинитивно изашао. Ево ти, каже, четири сата, ако се не вратиш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама породица нешто задужила Брану можда, да ли је он нешто имао, да ли сте се ближе познавали?

СВЕДОК "ГАМА": Са Браном се знам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте у истрази помињали да му је она рекла нешто.

СВЕДОК "ГАМА": Ако Вам то кажем, онда ће се знати. Није наша породица, него ја, Брано је дуговао захвалност и ја мислим да му је прорадила та свест. Али не могу Вам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је супруга нешто то њему рекла у тој прилици, да ли Вам је рекла?

СВЕДОК "ГАМА": Јесте, јесте, сећам се тога и тога, он је збиља рекао, како то да се деси. Ја збиља не могу ништа, ја ту не могу ништа, што верујем да није могао, јер Брано је задњи човек, мислим који се питао у тим стварима, али могу замолити да некако дође међу првима на ред да га што пре узму на испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је Ваша супруга Вама рекла, шта му је рекла, где сте Ви? Да ли је он то знао или је он?

СВЕДОК "ГАМА": Он као није ни знао да тамо има затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже, супруга?

СВЕДОК "ГАМА": Она је рекла где се налазим, да сам у Техничкој школи, ово, оно, а он је, кажем Вам, рекао, знате шта ја ту ништа не могу учинити, али могу, ето,

покушати замолити да дође што пре на испитивање, јер она је два пута ишла у општину, у општини су ти кризни штабови, заседали ујутру и прошверцовала се да оде до Бране, иначе портир то није дао, била је стража. Она је некако прошла и дошла до њега, пре састанака, у 6 сати ујутру и он јој је рекао, покушаћу да помогнем, да буде саслушан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте у истрази рекли, жена је рекла Брани, знаш ли да је сведок у затвору, знаш да је, знам и онда је она рекла, знате шта сте Ви мени обећали, знам. Па испада као да је он већ знао да сте Ви у затвору?

СВЕДОК "ГАМА": Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "ГАМА": Не, он је обећао, да ће се реванширати у свом животу, у том, док је жив, дугује, дугује захвалност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате да су дошли тих седамсто, осамсто касније, ту?

СВЕДОК "ГАМА": Касније сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте сазнали?

СВЕДОК "ГАМА": Сазнао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви излазите негде крајем маја?

СВЕДОК "ГАМА": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сазнајете, када долазе нови ту?

СВЕДОК "ГАМА": Они долазе крајем маја, почетком јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти из Бијелог Потока?

СВЕДОК "ГАМА": Да, то је управо напунило се већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви, када Вас пуштају из те школе, колико остаје ту људи у том центру?

СВЕДОК "ГАМА": Па, остало је једно седамдесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седамдесетак је остало?

СВЕДОК "ГАМА": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава са тим Сашом, што помињете из Новог Сада?

СВЕДОК "ГАМА": Он је, тај Саша је касније, пошто ме је то много интересовало, ја сам лутао од сведока до сведока како је ко у избеглиштву долазио, ја сам се интересовао шта је било. Тај Саша је пуштен и постаје један од главних крволока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После када је пуштен?

СВЕДОК "ГАМА": После тога је и формиран и затвор у «Новом извору», тамо су били Дивичани и ови људи који су преживели, овај део људи који су преживели Технички школски центар и он је, а он је изводио једнога Ђилу да стане на сред собе и каже, сећаш се када си ми тражио у затвору цигаре, ево како Србин даје цигаре, стани мирно, стани мирно. Он на пети се окрене, одведе тамо, убије и тако даље и кажу да је био један од најгорих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то, «Нови извор» у граду или фабрика?

СВЕДОК "ГАМА": «Нови извор» је у граду, то је управна, где је затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

СВЕДОК "ГАМА": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте нешто и Економију. Која су Вам сазнања о Економији? Кажете нешто, ми били у Економији, каже до данас, када сте Ви дошли у Технички центар, то се стално мења?

СВЕДОК "ГАМА": То ови који су, ти затвореници сви које сам ја ту нашао, они су први дан дошли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су тек били стигли?

СВЕДОК "ГАМА": А до тада су били у Економији и онда тај Авдибег на пример мени каже, ово је мајка Божја, бар можеш сести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у школи?

СВЕДОК "ГАМА": У овој хали, а тамо каже, јасле са једне стране, јасле са друге стране, па каже, један ред седне, тешко ономе ко је дугачак, одоше, не могу да кажем, јер нема где ноге да остави и тако даље. Сви ти људи су били дошли из Економије, ја сам дошао ето једино као нов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули шта се на Економији дешавало, да ли су Вам они нешто рекли?

СВЕДОК "ГАМА": Па, јесу, да је, шта ја знам, да је, да су долазиле групе које су убијале људе, да је међу њима био и овај сведок «Икс», сведок «Икс», да је његов комшија убијен од комшије ту и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Бубицу неку информацију?

СВЕДОК "ГАМА": Бубица да је набијен на ражањ, то је возач «Глинице».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причају ти затвореници или касније сазнајете?

СВЕДОК "ГАМА": То сам чуо касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК "ГАМА": То сам чуо касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А поменули сте и тог Репића. Да ли сте тог човека видели негде?

СВЕДОК "ГАМА": Тог Репића сам видео на барикади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На барикади?

СВЕДОК "ГАМА": Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што сте изашли?

СВЕДОК "ГАМА": То сам случајно седео са једним доктором Марковићем у ауту и он је, пошто је видео доктора, стално путује на тој релацији и он је само махнуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Марко Павловић, пита Вас истражни судија, ко је Марко Павловић, док сте били у истрази, ко је тај био?

СВЕДОК "ГАМА": Па, ја сам чуо да је он био задњи командант територијалне одбране. Чуо сам, његова врло честа саопштења, уствари саопштења спикера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То док сте тамо?

СВЕДОК "ГАМА": Преко радиа оно, наређује се и тако даље, шта је народна одбрана тада, заповести којекакве давала и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је још супруга рекла, нешто се помињали у истрази, кога је тамо затекла? Кажете, она се ту провуче, ујутру су састанци? То она у град одлази када је ишла, то крајем маја да покуша да Вас спасе?

СВЕДОК "ГАМА": Ту је она видела и Драгана, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кога још?

СВЕДОК "ГАМА": Видела је капетана Драгана и сведока «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту баш у том Кризном штабу?

СВЕДОК "ГАМА": Јесте и она је чак хтела да приђе капетану драгану, нису јој дали, каже, нема папир, да као и њега моли да интервенише да мене пусте, мислим, жена већ отишла, а капетан Драган је у два наврата долазио у Зворник. Долазио је једном када је оснивао, то знам, мислим, јер ја сам у центру становао и све знам, а имао сам страшну информацију у Дому здравља, јер је Мухамед био, тај доктор

Јелкић је био члан Кризног штаба, такорећи, чак предлагали га да буде председник Извршног одбора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте нешто да је и Брано долазио тамо, па када се мењају власти нешто, везано за Медицински центар?

СВЕДОК "ГАМА": Брано је једном, имао је нешто, али сам га видео, имао је фластер негде око обрве, али ја сам чуо да је тај фластер,, касније ми је потврдио и један од сведока који је био ту присутан Пашић, тај који је био на преговорима, на првим преговорима у Србији у хотелу, када је Аркан истукао и рекао, нисте ви ту да ви се договарате, да делите општину, него ја је делим и дао батине једном, другом и трећем, а касније ми је једна медицинска сестра, нека Делићка у болници причала, пошто смо ми, где сам ја био, нас је осамнаест спавало, јер ту је најсигурнији део, има некаквих плоча, урађено за нови део Медицинског центра, па смо ми ту спавали. Ту су се окупљали ти болничари и лекари, испричала Делићка да је цели Кризни штаб, када је Рамбо погинуо, овај на Кули, Рамбо ја не знам ко је, али знам да је Рамбо, цели зворнички Кризни штаб добио је тешке батине у «Алхосу» од Аркана, тако да, да ли је сада та модрица или ти фластери од нечег другог, ја сам то овако поистоветио да је то од тих батина, или први или други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били ту када је Дивич изашао из Зворника?

СВЕДОК "ГАМА": Ја сам тада био у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су ти људи?

СВЕДОК "ГАМА": Да, то је било саопштење, то је, ја сам стално слушао радио, да не би пропустио шта год, дође комисија да прегледа станове. То су процедуре, мора се поседовати то, то, то решење, мора бити власник и тако даље. Стално су нова саопштења, ја сам стално имао укључен радио и наједанпут договорила се Месна заједница, каже са Кризним штабом да по својој вољи, Дивич напусти, јер нису безбедни и тако даље и ја сам се зачудио, откуд сада цели Дивич и обезбеђено толико, дванаест или тринаест аутобуса, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су јављали на вестима?

СВЕДОК "ГАМА": То су на радиу јављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На радиу?

СВЕДОК "ГАМА": На радиу, да и када су се иселили, онда су рекли да су отишли и тако даље. То су они први, то је било оно прво, уствари, то је одмах било после доласка капетана Драгана, када је одабрана локација за те специјалне намене, обуку специјалних јединица, јер је Дивич за то служио и Дивичани су први отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нека непосредна сазнања за ове догађаје, осим ових посредних што сте причали од неких људи са којима сте причали, од сведока за те Ваше што сте писали?

СВЕДОК "ГАМА": Не знам, питајте ме, можете конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, непосредна сазнања немате?

СВЕДОК "ГАМА": Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК "ГАМА": Мислим из стана се изаћи није смело. Ја никада пропуснице нисам добио, нема шансе. Када је требало да одем до МУП-а, ово задњи пут да видим, ми смо чекали најјачу могућу кишу да никога нема на улици да претрчимо. Иначе доћи из центра града до краја општине, то је километар и више, јер је општина на врх града, то је да се сусретнеш са једно пет, шест параформација и сада ти је, како ти падне, како ће те ко саслушати, где ћеш отићи и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су легитимисали или како су знали, кога приводе, зашто?

СВЕДОК "ГАМА": Зауоставите те, где си, ко си, шта си, дај ми личну карту, имаш пропусницу, немаш, дођи вамо. Ја сам гледао када су истукли једног полицајца зворничког код Привредне банке код моста, ваљда је помогао некоме да пређе преко моста. Када су га на самом тргу истукли, ја сам пролазио и видео човека, испребијаше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево питања ако има да Вам поставе чланови већа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Једног момента у Вашем исказу сте рекли, Брана је задњи човек који се питао у тим стварима. Ја бих Вас питала, пошто суд овде располаже неком документацијом, да је Брана био председник те Привремене владе и тако даље. Ви као мештатнин Зворника, хоћете ли да појасните то мало, Брана је задњи човек који се питао о тим стварима?

СВЕДОК "ГАМА": Знате шта, то је лично моје мишљење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То Вас и питам.

СВЕДОК "ГАМА": А могу Вам рећи и мишљење доста људи из Зворника, страначких тих људи са којима смо ми контактирали, ја као опозиционар, јер ми смо се морали састајати када идемо на састанке са СДС, Брано је само био гласноговорник, да оно препише шта му Радован Карацић на републичком нивоу прича, док су ови други који су више одлучивали, као на пример, Мијатовић, као на пример онај Стево, Стево, секретар општине, Радић, те не знам Ивановић, председник Извршног одбора, те не знам ови други су, то све у «рукавицама» радили знатно подлије. Дакле, Брано је само био да исприча нешто и ми смо то схватили, Брано као Брано. Мало више смо га сматрали као комплексаша који ће то казати, ми смо се више овако доказивали и борили са овим другим људима која таква мишљења заступају, јер је образлагано на сасвим другачији начин. Брано то издекламује, те у последње време мање се Срба запошљава у Зворнику, те они су на најлошијим местима радили, те ово, те оно, мислим, то су све тако неке декларације, нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, то причате из тог неког страначког периода?

СВЕДОК "ГАМА": Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Из овог ратног периода, шта сте Ви стекли утисак, каква је моћ Бране Грујића?

СВЕДОК "ГАМА": Па, поготово ово што ми је жена испричала, када јој је рекао, ја сам био убеђен, ја Брану знам од већ, да је он само извршилац, али извршилац људи далеко већих од њега и тај тип који не смета тим људима, један послушник, јер чим је он рекао, ја стварно ништа, ја стварно верујем да је то тако било, не могу ништа, али ето једино покушаће некога да замоли тамо да ме узму што пре на испитивање, јер људи чекају већ месецима, месец и више дана. Мислим, то је стварно тако. Ја и даље сам убеђен у то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. И пошто сте виђали, кажете, разне неке војске, «Душан Силни», ови, они, Ви као мештатнин Зворника, да ли сте Ви стекли утисак, да ли су те војске биле под неком контролом, да ли су имали неку јединствену команду? Какав је Ваш утисак као Зворничанина? Сусретали сте се у више наврата са тим неким разним формацијама.

СВЕДОК "ГАМА": Ја мислим да је само контролу имао онај ко је био најбројнији. Жућо је био ту најсилнији, Жућо је био најсилнији, имао је једну јаку формацију, о ово је друго све било десетак људи, те они боксери, не знам Боксер из Лознице, па

себе назвали Аждаје или тако нешто. То су пљачкаши. Ја сам, рецимо, гледао када су за телевизор један другог ранио доле на самом центру где је цамија. Допао се оном телевизор, то је мој, то је мој, онај извади пиштољ па рани га. Мислим то, ја мислим да нису имали, да није ту била јединствена команда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И само још једно питање. Да Вас је неко тада у Зворнику питао, да Вас је сусрео и да Вас је питао, ко је ту главни у Зворнику, шта се ту дешава, шта бисте му Ви рекли?

СВЕДОК "ГАМА": Па, рекао бих оно што сам чуо на радиу, да је тај и тај, али до њега доћи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Али, фактички, фактички, ко је ту најмоћнији?

СВЕДОК "ГАМА": Ја бих рецимо рекао да је Жућо најмоћнији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

СВЕДОК "ГАМА": Жућо је био најприсутнији. Он је нон-стоп кружио градом. После Аркана, Аркан је био пет, шест дана и тај Пејић који је држао ту команду. После када су они отишли, онда су они дошли, мада је Жућо био и у првим налетима. Ја знам, ја сам Жућу видео, то можда Вам треба рећи, када се спремио диверзантски упад у Зворник, па су «Мерцедесом», када у Зворнику још нису почеле борбе, него су ноћ пре тога диверзанти требали да упадну, једни из правца Власенице, други из правца Каракаја, из Београда. Са њима је био Жућо, његов брат Душан Репић, био Улемек Легија, био је један момак, ја сам те људе видео у Кризном штабу када су их саслушавали и пустили их. Ја мислим да је то био неки ултиматум из Каракаја да се пусте и они су се стварно пустили, али су били први који су ушли у град са Арканом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се и Жућа оглашавао на радиу?

СВЕДОК "ГАМА": Нисам чуо Жућу да се оглашавао. Жућо је се хвалио страшно, ја сам капетан из Савезног СУП-а. Он је говорио, ја сам капетан Савезног СУП-а, када дође код нас у болницу, код доктора Јелкића, пијемо кафу, ја сам капетан Савезног СУП-а, комплекса један човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он своју команду, где он седи, неке канцеларије, нешто?

СВЕДОК "ГАМА": Он је доле у «Алхосу», обитовао у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те његове јединице, где су оне?

СВЕДОК "ГАМА": Шта ја знам. Ја мислим да су пљачкале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су?

СВЕДОК "ГАМА": Пљачкале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пљачкале?

СВЕДОК "ГАМА": Колико је било те војске, какво је било то наоружање почетком рата, то не знам која сила би се могла одупрети, међутим, Аркановци су отворено, ја сам то слушао, када су доктору Јелкићу дозволили да иде да се окупа у свом стану. Онда рекли, знате шта, докторе, нисмо видели мањег града а богатијег. Аркановци су када су ушли пљачкали марке, злато, аутомобиле. То је три, четири дана трајало. Е сада ови долазе, техника и тако даље, Шешелјевци, касније четници, не знам шта је оно, територијалци. То је све тачно знало се, докле је ко дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте, има ту доста и територијалаца, па и они иду. Да ли они имају неке везе са Жућом по Вашем сазнању, али имате сазнање или не?

СВЕДОК "ГАМА": Жућини су били, то су биле шатиране специјалне униформе. Ови територијалци, то је оно, оне општенародне одбране, она униформа

територијалне одбране, беда униформа. То је касније било мизерија, а ово су били елитни, они су били елитни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да је најпре био, да је Брано био председник Кризног штаба или општине, да је командант града био мајор Пејић, а потом Пажин, односно а ТО Пажин, да је њега брзо заменио Жућа, а овога пак Марко Павловић. Откуда Ви то све знате?

СВЕДОК "ГАМА": Пазите, ја Вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То преко радиа или како?

СВЕДОК "ГАМА": Не, не, нисте слушали. Ја сам спавао у Медицинском центру двадесетак дана. Директор Медицинског центра је био члан Кризног штаба и када год дође, он је до мене спавао. Он је све то, командант је тај ту, чуо сам колико је убијено тамо, колико је изгнуло тамо људи, чуо. Све сам ја те информације знао. Прво што је рекао, неки Пеја Циганин је командант града, а срећа па нам је од комшије брат командант територијалне одбране, Пажин Зоран и тако даље. Мислим, то је он све мени преносио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је, извините што ћу Вас питати ово, али морам да Вас питам, наравно. Да ли је жива Ваша супруга?

СВЕДОК "ГАМА": Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте, жива је? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекли сте овде у истрази, каже, ко је Марко Павловић, Ви кажете, он је био командант одбране Зворника.

СВЕДОК "ГАМА": Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко Павловић, када кажем одбране, мислим више напада на Зворник. Он када је дошао, Кула није била пала, пре њега су се проглашавали команданти Војин Вучковић, па Пажин, па Пејић, али после тога, он је остао. Шта то значи? Имају ли везе тај Жућа и Марко, у смислу да прво један па други или они остају заједно? Кажете, он је командант одбране, мислим више напада на Зворник?

СВЕДОК "ГАМА": Па, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром на оно што мало пре причате. Нисте нам рекли, до када је то Жућа ту сада?

СВЕДОК "ГАМА": Жућо је и даље фигурисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је овај, кажете, командант напада, пре њега су се проглашавали Војин Вучковић, па Пажин, па неки Пејић, али после тога он је остао, овај Марко Павловић?

СВЕДОК "ГАМА": Марко Павловић је остао и прозвао себе командантом одбране, а за мене је он био командант напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао, после чега је остао?

СВЕДОК "ГАМА": Остао до краја. Ја када сам отишао из Зворника, он је остао командант територијалне одбране, главни командант. Он је остао, мислим, иза мене је остао. То је био задњи, а све ове промене су се дешавале у том врло кратком времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме је он главни, кажете он је био главни, коме?

СВЕДОК "ГАМА": Главни командант је био за ту територију освојене зворничке општине. Под његовом заповешћу је Кула град са тенковима освојена и специјалцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам схватила да је Жући командант главни, мало пре када сте рекли?

СВЕДОК "ГАМА": Не, не, Жућо је, Жућо је био у саставном делу, али ја мислим да су они имали, да је Жућо био непослушно, једно непослушно створење за било коју одбрану, за било коју команду. Он се силио, имао је ту, богами, формацију преко сто људи, велику формацију и он је сматрао себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према коме непослушан?

СВЕДОК "ГАМА": Непослушан ја мислим према оним, према Павловићу, на пример према Пејићу, а био је и када је био Пејић и тако даље. Онда је био он доста непослушан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Пејић, да ли је он и после био неки важан?

СВЕДОК "ГАМА": Пејић је отишао са Аркановцима, чим су Аркановци отишли, Пејић је напустио град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и он је био једно време?

СВЕДОК "ГАМА": Био је командант града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже, да ли то овај Јелкић прича?

СВЕДОК "ГАМА": Јелкић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај је командант града?

СВЕДОК "ГАМА": Тада се представио он у Кризном штабу, ја сам командант града, командант територијалне одбране. Тако је мени Јелкић то и пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после је отишао?

СВЕДОК "ГАМА": После је са Арканом отишао, након пет, шест дана, десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је дуго трајао овај први притвор, прво хапшење, колико дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није у данима рекао.

СВЕДОК "ГАМА": Два дана, сутра ујутру дошао, преноћио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај човек који му је претио тада, који му је претио ножем, војник тај, да ли је био висок?

СВЕДОК "ГАМА": Није, није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли да су била ова саопштења која су морала да се слушају Кризног штаба да се плате комуналије, да ли се ту помињало неко име испред Кризног штаба?

СВЕДОК "ГАМА": Не, увек је био Кризни штаб Зворник или само Српска општина Зворник и тако даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На питање судије, госпође Оливере Анђелковић, рекао је да је Жућа био главни тамо. Да ли му је познато, са ким је Жућа највише контактирао од тих руководилаца општине које је он помињао, Мијатовића и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, не са ким је?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Жућа са неким посебно био близак од њих?

СВЕДОК "ГАМА": На кога мислите, из Кризног штаба?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тај из општине, Ви сте помињали више пута овде људе који су били значајни, кажете, Брано није био, а ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли имате сазнања да је тај Жућа са неким од њих?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Био посебно близак?

СВЕДОК "ГАМА": Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Контактирао или нешто?

СВЕДОК "ГАМА": Немам, не знам, не могу Вам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ова Техничка школа, да ли је то Технички школски центар?

СВЕДОК "ГАМА": Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате некога, Ви сте то питали, али није одговорио, да ли зна некога по имену и презимену ко је дошао из Економије у Технички школски центар?

СВЕДОК "ГАМА": Знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кога, рецимо?

СВЕДОК "ГАМА": Авдибег Феидајевић, Хазим Узуналић, Хаџиавдић, сада како му је име било са својим сином, син и отац Хаџиавдић. Они су касније заглавили у Батковићу, таксиста из Малог Зворника.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте помињали.

СВЕДОК "ГАМА": Да Вам кажем, знам ето једно четири, пет.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, у реду.

СВЕДОК "ГАМА": Оно су углавном били људи из Калесије.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је неко од њих рекао да је тамо, он је рекао за Бубицу да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је после рата чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да је чуо за Бубицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је сазнао после рата.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Оставимо сада Бубицу, него да ли му је неко од ових људи рекао да је било убијених на Економији?

СВЕДОК "ГАМА": Јесте, сведок «Икс» је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај «Х», то је наш сведок «Х».

СВЕДОК "ГАМА": Сведок «Икс» овде пише.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је ћирилица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ћирилици «Х».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овде је званично писмо ћирилица.

СВЕДОК "ГАМА": Тај ми је испричао како је извесни Хајдуковић убио његовог комшију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како се зове тај комшија?

СВЕДОК "ГАМА": Само да се сетим, брат му је радио ту на аутобуској станици, био је кондуктер главни, ја могу то име дати касније.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро? Јесте ли чули тада од њих?

СВЕДОК "ГАМА": Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Вам то прича тај сведок «Х»?

СВЕДОК "ГАМА": Касније, у избеглиштву. Он ми је онда детаљно све испричао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, да ли му је испричао то ту, него касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је још неко касније испричао?

СВЕДОК "ГАМА": Јесте, касније ми је и Бубицин отац испричао шта је било са његовим сином.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Оставимо Бубицу, него да ли имате, да ли знате неко име да је убијен?

СВЕДОК "ГАМА": Касније, помињали су неког Тору да га је прво испребијао, каратиста и да је он већ малаксао и да су га почели набијати на неки ражањ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам отац прича?

СВЕДОК "ГАМА": То сам после чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, да ли за још некога сте чули да је убијен на Економији, било ту било касније?

СВЕДОК "ГАМА": На Економији, убијен је Даутовић, Даутовић, исто тако неке брадоње су дошле и шта ја знам, он је био скроз испребијан, по задњици, није могао да седне. Онда је седео на коленима и када су ови улетели, пет, шест људи, како су били брадоње са шеширима, а тако ти, то је Алија научио како се молиш Богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вама то каже?

СВЕДОК "ГАМА": То ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто овај «Х»?

СВЕДОК "ГАМА": Сведок «Х».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јер је он ту био и каже, онда су му пуцали у главу и каже, чуди се пиштољу колику му је рану направио и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај комшија о коме причате, па сте се сада сетили или? Још неки други, добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај комшија, што сте Ви чули, па не можете да се сетите име, да није Чирак Исмет?

СВЕДОК "ГАМА": Не, Не, Чирак Исмет је нешто друго.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то ту, помешали сте локацију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, нисам помешао.

СВЕДОК "ГАМА": Чирак Исмет је на Циглани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Откуд то знате?

СВЕДОК "ГАМА": Па, ја сам књигу написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је човек скупљао та сазнања, посредна од сведока.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је, он је рекао неке важне податке, а Ви то мало потцењујете, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нећу да кажем које, али нешто је рекао човек у овим питањима, а Ви мало то, овако, имам утисак да сматрате да су сувишна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не сматрам да су сувишна, него су све посредна, много су посредна сазнања. А имамо тог сведока «Х» који је испитан већ.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. Да ли је ту од тих људи који су дошли са Економије, да ли сте чули нешто да је постојала Циглана, тада?

СВЕДОК "ГАМА": Да је?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да је постојао неки затвор, неки сабирни центар, неки логор Циглана?

СВЕДОК "ГАМА": Јесам чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када?

СВЕДОК "ГАМА": Ту, они су рекли да су део затвореника који су хтели да раде, одвели у Циглану да праве циглу, блокове оне.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Одакле су их одвели?

СВЕДОК "ГАМА": Па, са Економије.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Онда значи да су они мало повезани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, када сте чули за Циглану? Док сте били у школи?

СВЕДОК "ГАМА": Док сам био са овим затвореницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је део дошао ту, а да је део, добро, то имамо.

СВЕДОК "ГАМА": Али, то је три, четири човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То имамо и непосредна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, пустите човека да објасни информације.

СВЕДОК "ГАМА": Они који су хтели да раде, то се увек мало јављало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки су ту пребачени?

СВЕДОК "ГАМА": Ових је остало седамдесетак, три, четири човека да раде, они су мислили да ће изаћи, да ће да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта би са тих седамдесет што су остали?

СВЕДОК "ГАМА": Па, ја знам, оно како сам истраживао, једно три, четири, неки су заглавили у Батковићу, неки су изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одатле?

СВЕДОК "ГАМА": Да. Једно пет, шест људи, оних осталих нема, онда су се они помешали у овој групи и нестали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју групу?

СВЕДОК "ГАМА": У ту групу која је дошла од седамсто и нешто људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Одакле су тих седамдесет, одакле су дошли тих седамдесет? Очигледно да то нису из Бијелог Потока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, то је рекао.

СВЕДОК "ГАМА": Рекао сам да су то углавном људи који су радили у Београду, долазили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам чуо, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Немате, добро. Има ли неко, господине Грујићу, немате ништа? Добро. Имате ли Ви још нешто евентуално да кажете ако смо пропустили?

СВЕДОК "ГАМА": Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам што сте дошли.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете.

СВЕДОК "ГАМА": Могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

СВЕДОК "ГАМА": Добро, хвала. Из оностранства долазе и ми те трошкове предујмљавамо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже за 25., 26., 27., 28. и 29. децембар 2006. године, а о распореду ће странке бити обавештене накнадно.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

БРЗ 0104